

mer, have talt om, at vi dog godt kunde spare disse Bevillinger til Husdyravlens Fremme, have vi for nylig set et andet æret Medlem, det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) staa op og sige: De Bevillinger kunne vi umuligt spare; thi vi staa endnu saa langt tilbage, navnlig med Kvægavlen, at hvis vi se paa de Tal, der fremkomme gennem Oplysninger fra Kontrolforeningerne, er der et saa uhyre lille Udbytte pr. Ko, at det ikke kan nytte, at vi spare der. Det samme ærede Medlem krævede en ny Statskonsulent ansat til Hønseavl, og saaledes vil det muligvis ogsaa gaa paa andre Budgetter. Det er min Tro, at skal der spares paa Landbrugsbudgettet, og skal der spares paa de Konti, der indeholde Tilskud til Husdyravlens Fremme, vil jeg gerne have Lov til at nævne her, at saa maa det blive med Hensyn til Tilskud til Præmiering paa Statskuerne, der omfatte de ældre Hingste og Tyre, og med Hensyn til Tilskud til Avlsforeningerne. Jeg mener absolut ikke, der kan være Tale om at spare paa de Bevillinger, der gives til Kontrolforeningerne, for jeg tror, de ere meget vel anvendte. Ej heller tror jeg, der kan spares paa det Tilskud, Staten giver til de Dyrskuer, som Landboforeningerne afholde. Der yde jo Landboforeningerne af deres egen Lomme ligesaa meget, som de faa af Staten, og det er de unge Dyr, der præmieres der, og jeg tror ikke, vi kunne komme bort fra, at det er de unge Dyr, vi maa have frem til Bedømmelse paa Dyrskuerne, for at de bedste kunne blive udpegede. Det gælder navnlig for Køernes Vedkommende. Hvad de ældre Dyr angaar, gælder det at blive klar over deres Ydeevne, og det opnaa vi gennem Kontrolforeningerne.

Da jeg selv er Tiendekommissær, skal jeg sige et Par Ord om den Forhandling, der har været ført vedrørende den sendrægtige Afløsning af Tienden. Flere ærede Medlemmer have talt om det Spørgsmaal, og jeg tror, man kan sige, det er for sent, vi ere komne til denne Afløsning; det er en overordentlig vanskelig Sag at ordne og et overordentlig vanskeligt Arbejde for Tiendekommissærerne. Jeg tror næsten, at hvis man kunde ønske en Mand, om ikke noget ondt, saa noget mindre godt, saa skulde det være at blive Tiendekommissær. (*Indenrigsministeren* [Berntsen]: Det er ikke saa slemt). Jo, det er meget udviklet i mange Tilfælde, derfor tager det ogsaa sin Tid. Men der er noget i, hvad der ogsaa har været udtalt af flere ærede Talere, at Hovedgrunden til, at det gaar

saa sent med Afløsningen, absolut maa søges i den Omstændighed, at man ikke i Tiendekontoret kan overkomme Revisionen i en rimelig Tid. Jeg skal saaledes nævne, at jeg for mit Vedkommende for ca. 18 Sogne har indsendt Tiendelister, der ligge inde i Tiendekontoret, og nogle have endog ligget der i 3—4 Aar, saa vi skulle være varsomme med at lægge nogen Skyld paa Tiendekommissærerne i al Almindelighed. Jeg véd ikke, hvilken særlig Tiendekommissær det ærede Medlem fra Køge (Bransager) hentydede til i sin Tale i Aftes. Jeg tør ikke udtale mig om, hvorvidt det er muligt at forhøje Antallet af de 50 Mennesker, der vistnok sidde og revidere Tiendelisterne, op til 100, det har jeg ikke nogen Mening om, men ellers maa man jo have Taalmodighed og vente de Aar, vi skulle vente for at faa de Forhold ud af Verden og være glade ved at komme ud af det.

Jeg havde endnu en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister. Jeg havde ventet, at der paa Finanslovens § 18 havde været en Bevilling til Fiskerhøjskolen ved Kerteminde. Det er den første egentlige Højskole, der tager Sigte paa at faa vore Fiskere i Tale. Uden at forbedre til Eksamen er det Meningen at give Fiskerne en Undervisning, der kan gavne dem i deres Erhverv, særlig ogsaa ved at gøre Resultaterne af de Havundersøgelser, der have været foretagne nogle Aar paa Statens Bekostning, og hvorpaa der er ofret ret betydelige Summer, frugbringende for Fiskerne. Skolens Beliggenhed ved en Fiskerby, som Kerteminde jo er, har sikkert ogsaa stor Betydning. Men ved Siden deraf tager Skolen jo navnlig Sigte paa ved en historisk og folkelig Oplysning at faa vore Fiskere ind under den samme gode Paa-virkning og Udvikling, som har hjulpet den danske Landbostand saa godt frem, og som har været en nødvendig Forudsætning for hele Andelsbevægelsen. Forholdet er jo dette, at Fiskerne nu ere i Færd med at rejse deres Andelsforetagender i Form af Salgsforeninger, Andelssildesalterier og Røgerier og flere, og der er ikke Tvivl om, at de ville komme til at erfare, at de mangle den nødvendige Oplysning og navnlig den aandelige Udvikling, der maa kræves. Her er det, at Skolens Forstander, Hr. Otterstrøm, stiller sig til Tjeneste. Skolen aabnes nu som sagt til November ved Kerteminde. Det er det første Forsøg i sin Slags. Fiskerne ere jo, som vi vide, ikke vant til at rejse paa Højskole, og mange have daarlig Raad, saa en særlig Støtte til at begynde med til denne Skole